

Takhle brzy už nikdo z nás Velikonoce nepamatuje!

Začínáme ještě s vánočním obdobím, které bylo tento rok nejdelší, trvalo do 13. ledna. Svátek Zjevení Páně (Tří králů, 6.1.) totiž připadá na neděli, pak následuje ještě celý vánoční týden do příští neděle (Křtu Páně, neděle po 6.1.). To by jistě nebylo nic tak zvláštního, stane se to průměrně jednou za 7 let. Navíc ještě před 40 lety (tj. před liturgickou reformou) se připomínaly Vánoce vždy do Hromnic (2. února).

Větší zvláštnost, kterou už nikdo z nás nepamatuje, spočívá v tom, že velikonoční neděle připadá již na 23. března. To může být jedině v případě, že 21. nebo 22.3. nastane první jarní měsíční úplňk a ihned 23.3. je neděle. Stalo se to naposledy v r. 1913, pak tedy až letos. A v tomto století již Velikonoce takto brzo nenastanou.

Velikonoční neděle je jak v západních (katolické i protestantských), tak i ve východních (ortodoxních) církvích nejdůležitější pohyblivý svátek, od něj se odvozují i další pohyblivé svátky, jako jsou Popeleční středa zahajující 40-ti denní půst (46 dní před velikonoční nedělí, letos 6. února), Smrtná neděle (14 před), Květná neděle (7 před), Zelený čtvrtek (3 před), Velký pátek (2 před), Bílá sobota (1 před), Nanebevstoupení Páně (40 dní po), Seslání Ducha svatého (Svatodušní neděle, 50 dní po). Slavnost Těla a krve Páně (Boží tělo) bude již letos 22. května (s průvodem Božího těla následující neděli 25.5.).

Katolická velikonoční neděle se slaví od roku 326 (tj. od niceského koncilu) vždy mezi 22. březnem a 25. dubnem. Datum Velikonoc 22.3. jsem v tabulce minulého ani tohoto století nenašel. Zato 25.4. nastala velikonoční neděle v minulém století jednou, a to r. 1943, a v tomto století až v r. 2038, pak už ne.

Kdo o tom chce vědět podrobněji, odkazují na stránky [strahovského chrámového sboru](#).

Jiří Vosáhlo

..zkus v postní době ze svého života něco odstranit, co ti bere čas a co není tak důležité a potřebné. A do uvolněného prostoru vpust' Boha...

P. Aleš Opatrný

Drazí farníci, bratři a sestry,

Sotva jsme se rozloučili s dobou vánoční a prožili „pár dní“ liturgického mezidobí, je tady Svatopostní doba. Těchto 40 dní postního úsilí je darem od Boha, abychom k Němu byli na své životní cestě zase o krůček blíže. Postní doba je cesta, během níž nám církev pomáhá opětovně prožít klíčové body naší víry. Jak víme, člověk byl stvořen, aby byl přítelem Boha. Avšak lidé tento vztah důvěry a lásky narušili. Díky Kristově vykupitelské oběti jsme ale byli z moci zla vysvobozeni. Toto si máme uvědomit právě během této „čtyřicetidenní cesty“, která se má vyznačovat intenzivnějším nasloucháním Božím slovu, modlitbou a pokáním. V postním období často slyšíme o OBRÁCENÍ. Sám Ježíš nás vybízí: „*Obrat'te se a věřte evangeliu*“ (Mk 1, 15). Co je to vlastně ta konverze – obrácení? My se nemůžeme dokonale účastnit Božího života, dokud se doslova neproměníme. A protože k tomu naše síly nestačí, je nezbytné jít přímo k Bohu s prosbou o obrácení. Obrátit se znamená hledat Boha. Prvním účinkem obrácení pak bývá nové uspořádání hodnot: je-li Bůh ve středu všeho, vše nějak samo získává nové postavení a novou hloubku. Všechno, co je Boží, co patří Bohu, je pozitivní a skutečné. Všechno, co je mimo Boha, nemá žádnou hodnotu ani smysl. Obrátit se znamená opouštět každou lidskou jistotu a jednoduše v důvěře následovat Pána. Kdo se od něj nechá získat, nemusí se bát, že svůj život ztratí. On nás totiž miluje a na kříži za nás vydal sebe samého. Ztratíme-li svůj život z lásky, nalezneme jej!

Aby člověk ve svém životě uskutečnil obrácení, aby se přiblížil k Bohu, nabízí církev účinné prostředky, kterými jsou půst, modlitba a almužna. Nejsou to jen jakési omezující příkazy, které musíme „vydržet“, ale jsou to staletími ověřené prostředky, které nás vedou do Boží blízkosti. Přeji nám všem, abychom tu letošní postní dobu opravdu prožili s velkým užitkem, aby každý z nás udělal na cestě k Bohu další krok. Až budeme společně o velikonoční noci zpívat vítězné ALELUJA, aby neznělo jen našimi ústy, ale aby doslova rezonovalo v našem srdci!

At' Vám všem Pán žehná!

P. Radek Vašínek

Na závěr týdne modliteb za jednotu křesťanů se v sobotu 19. ledna v Kulturním středisku Svět uskutečnil již II. ekumenický reprezentační ples křesťanských církví v Mladé Boleslavi.

Všechny nás jistě potěšilo, že se zúčastnili zástupci pěti různých církví. Po překonání počátečního časového skluzu, který byl zapříčiněn tím, že kapela se chystala v malém sále kulturního domu, se rozjela příjemná taneční zábava, vtipně doplňována soutěžemi. Bohatá tombola lákala k nákupu lístků, proto se všechny brzo vyprodaly. Samozřejmostí bylo také předtančení. Nu a kdo netancoval, mohl porozprávět s kamarády, poznat nové přátelé nebo posedět u baru..:-)

Poslední hosté se rozcházel až kolem třetí hodiny.

Všem sponzorům, dárcům věcných cen do tomboly a v neposlední řadě všem, kteří přišli, patří velký dík:-) a těšíme se na třetí ročník této akce...

Václav Novák

Píseň o Bernadettě

S blížícím se výročím 150-ti let od zjevení Panny Marie v Lurdech chci s Vámi jen krátce zalistovat v knížce Franze Werfla „Píseň o Bernadettě“. V předmluvě autor píše:

„Byl to, opakuji čas plný hrůzy. Byl to však zároveň čas na výsost významný pro mne, neboť jsem poznal zázračnou historii děvčátka Bernadetty Soubirousové a zázračné skutky lurdských uzdravení.

Jednoho dne jsem ve velké tísní učinil slib: Budu-li vyveden z tohoto zoufalého postavení a bude-li dopřáno, abych dostihl záchranného pobřeží Afriky – slíbil jsem – pak především před jakoukoliv jinou prací, pokud na to mé síly stačí, zapěji píseň o Bernadettě“.

V závěru knížky je napsáno:

„Odvážil jsem se zpívat píseň o Bernadettě, třebaže nejsem katolík, nýbrž žid. Odvahu k tomu činu mi dal slib mnohem starší a neuvědomělejší. Již za dnů, kdy jsem psával první verše, přísahal jsem sám sobě, že budu svou prací vždy a všude oslavovat Božské tajemství a svatost u lidí, bez zřetele k době, která se s posměchem, zlobou a lhostejností odvrací od těchto posledních hodnot našeho života.

Není závěr knížky vzkazem autora i nám křesťanům jubilejního roku Panny Marie Lurdské??

František Němeček

Když Franz Werfl knížku psal, hořel požár 2. Světové války.

Křesťanská akademie - přednáška Prof. Jana Sokola dne 8.1.

Zcela zaplněný sál i galerie byly uchváceny precizním výkladem okruhu pojmů mrav, morálka, etika, svoboda. Dokonalost podání pana profesora je nenapodobitelná, přesto Vám chci přiblížit několik nosných momentů.

Dobře vymyšlená pravidla svobodu neomezují, ale naopak umožňují (např. šachy). Řídit se po dálnici, pokud by neexistovala pravidla, by bylo sebevraždou. Svoboda není libovůle. Rozhodujeme se mockrát, skoro nikdy si ale předem neházíme korunou. Nepřidáš se k většině, když dělá ničemnosti (Ex 23,2). Pro společnost je důležité, aby alespoň někteří dokázali rozpoznávat, co je ničemnost. V desateru jsme osloveni přímo („Ty“) – sami umíme posoudit, kdy nepravost nastane. V Mt 5. kap. je ještě přísnější formulace – již hněv na bližního je ničemností. Rozhodování se řídí cílem – něčeho chci dosáhnout. Člověk chce dosahovat co nejlepších výsledků. Etika – hledáme to nejlepší, důležitost ctností, lidských vzorů=svatých. Povolání křesťanů: Každý z nás je povolán k tomu, aby hledal to nejlepší – toto je základem evropské kultury svobody. Neskrývat se za laciné „já za to nemohu“, neklanět se modlám (penězům, moci, úspěšnému člověku...). Politika není od toho, aby nás vyučovala – politické jednání je motivováno touhou po znovuzvolení. Křesťan si nemůže dovolit soudit společnost. Měl by soudit sám sebe a dívat se na společnost milosrdně. Nesudte a nebudete souzeni, nemoralizujte.

S nadhledem, a při tom velice lidsky pan profesor po přednášce dokázal při odpovědích na dotazy představit promyšlená pozitivní řešení každodenních problémů v rodinách i společnosti. Budme vděční za tolik rodin v naší zemi v situaci, kdy již neexistuje hospodářské prostředí, které si soudržnost rodiny u většiny populace vynucovalo (před 150-ti lety většinu obyvatelstva tvořili zemědělci). Skloubit tržní prostředí, kdy nejen muž ale i žena chtějí (a musí) profesně uspět, s péčí o rodinu není vůbec jednoduché. Nezlobme se na politiky pro neupřímnost. Jako osoba mohu odmítnout honorář, jako ministr školství nemohu odmítnout peníze pro školství. Jako ministr musím říkat, že ve školství je málo peněz (i když si to sám nemyslím).

Více například v knize Moc, peníze a právo. Kompletní bibliografie a mnoho dalšího na www.jansokol.cz

Milan Mareš

Tříkrálová sbírka v MB

Naše Farní charita v Mladé Boleslavi zorganizovala ve dnech 4.-6. ledna 2008 tradiční Tříkrálovou sbírku. Po požehnání na Arciděkanském úřadě vyrazilo několik skupinek v pátek a v sobotu ke čtyřem obchodním střediskům a následující neděli k oběma katolickým kostelům po skončení bohoslužeb. Vybíralo se celkem do 10-ti zaregistrovaných pokladniček.

Tato sbírka se provádí na základě usnesení České biskupské konference a pověřena byla její realizací Charita Česká republika. Není to pouze sbírka církevní, ale všeobecně charitní. Posláním Charity je totiž pomáhat lidem v nouzi bez ohledu na jejich vyznání, rasu či národnost.

Na správním odboru Magistrátu, kde došlo k rozpečetění a spočítání peněz, jsme konečně zjistili výsledek sbírky: 55 747,50 Kč. Celou částku jsme ihned převedli v České spořitelně na účet Charity.

Výtěžek mladoboleslavské sbírky bude rozdělen takto: Největší část (65%) bude věnována na podporu projektu Pomoc rodinám a lidem v nouzi, který je realizován provozem Oblastní charity Sobotka v r. 2008 se středisky Domova pokojného stáří v Libošovicích a Charitní pečovatelské služby. Další část (10%) půjde na humanitární pomoc do ciziny postiženým lidem (tsunami, zemětřesení, záplavy atd.). Zbytek bude věnován na tuzemské charitní aktivity (15%) a vlastní režii sbírky (10%).

Pořadatelé Tříkrálové sbírky děkují ještě touto cestou všem dárcům, kteří přispěli svým osobním darem všem těm potřebným. Dále děkujeme asistentům z řad mládeže, dětským dobrovolníkům, skautům a jejich rodičům, rovněž farnímu Mateřskému centru. Dík patří též vedení obchodních středisek Olympia, Interspar a Bondy centrum, zaměstnancům Magistrátu a Čes. spořitelny v Mladé Boleslavi.

Miloslava Vosáhlová, Ing. Jaroslav Tojšl

Sv. Bonaventura

To opět "někdo z nás" docela přestřelil. Není to tak složité číst tzv. mezi řádky. Nedalo mi to, abych na článek v našem posledním farním občasníku nezareagoval. Po 16ti letech a 16ti dnech jsme spolu s manželkou a dětmi navštívili tento chrám, ve kterém nám bylo dopřáno udělení svátosti manželství, a to poslední, která byla v tomto kostele udělena. Naprosto nádherný zážitek při této návštěvě, který v nás zanechal hluboký dojem. Návrat do úžasně opravených prostor, které jsem důvěrně znal z dětství. Návrat do chrámu, kde jsme spolu s kamarády ministrovali po boku otců kanovníka Hendrycha, dr. Říhy, kanovníka Hloucha a dalších. Domnívám se, že nejsem sám, který cítil velice příjemný pocit při prohlídce tohoto chrámu po dlouhých letech uzavření a chátrání.

Sv. Bonaventura

Všem, kteří se prací, financováním, vyjednáváním, radou, řízením podíleli na opravě historického komplexu patří velké díky. Bez nich by tato kulturní památka asi časem vzala za své. Ano, dnes je to kulturní památka, součást vysoké školy a je jedno, zda jí někdo říká kostel, nebo bývalý kostel. A požadovat po novém majiteli možnost sloužení mše svaté v osvěceném chrámu? To je úplný nesmysl a neúcta. Jsem velice rád, že tento chrám byl nádherně opraven, že dostal nový kulturně-spoolečenský význam a hlavně, že byl zachráněn pro další generace mladoboleslaváků. Závěrem velké díky novému majiteli a velké díky našemu Otci. Rozhodně to je jeho řízení

Petr Němeček

Naše naděje

Dnešní doba není jednoduchá... Protože je v našem státě stále méně tradičních katolíků žijících ve světle víry a podle Desatera Božích přikázání, musí se to zásadně projevit na české společnosti. Každý z nás je totiž v pokušení stát se bohem. Vrah se stává pánem nad životem a smrtí (kromě zabíjení nenarozených dětí se nejspíš bude chystat i legalizace eutanázie); zloděj nad hmotnými statky, despota nad svobodou člověka, okultista nad duchovními silami (je známá zásada, že když náboženství upadá, pověra se zvětšuje. Třeba v každém časopise dnes najdeme horoskopy atd.); cizoložník nad láskou (pornografie, prostituce a liberální „sexuální výchova“ je dnes bohužel něco normálního). V této nelehké situaci ještě stále existují katolíci, kteří chtějí podle svého svědomí vychovat děti ve víře. Kromě toho si musí udržet své zaměstnání, aby uživil rodinu. Tradiční rodina je stále napadána (nedostatečné státní příspěvky, „manželské svazky“ osob stejného pohlaví...) Existuje určitý trend v chování katolíků, kteří časem zvlažnili nebo odpadli od Církve, od katolické víry. Začíná to velice nenápadně: Zhřeším a nechce se mi jít ke svátosti smíření. Pak se má víra zredukuje na účast na nedělní bohoslužbě a žiji si podle toho, jak se mi líbí. Stává se, že tím trpí i má rodina a okolí. Pýcha v mém srdci zvítězila... Nastupují příznaky většinové společnosti (honba za penězi, libování si v dobrém jídle, zábavě, sexu, drogách jako alkohol a cigarety, budování kariéry moci a společenskému postavení atd..) Člověk se stává otrokem svých přání a tužeb, což může vyústit k těžkým hříchům, které se rychle kupí a člověk je utrápený a neví, jak a pro koho žít. Pohodlná a příjemná cesta životem, kde jsem sám sobě bohem, může pokračovat k návštěvám psychiatrů, léčitelů a nakonec pokusům o sebevraždu. Díky Bohu můžeme jít samozřejmě i úzkou cestou vstříc Nebi. Ježíš Kristus je však ukřižovaný a tak i my musíme nést svůj každodenní kříž. Naše naděje tedy vždycky bude spočívat v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Martin Blecha